

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 kor. (12 frt)
Félévre.....	12 kor. (6 frt)
Negyedévre.....	6 kor. (3 frt)
Egy hóra.....	2 kor. (1 frt)
Egyes szám.....	8 fillér (4 kr.)
Vidékire.....	10 kor. (5 frt)

Megjelenik mindennap

korán reggel.

Ünnep és vasárnap után is,

Alsó-fehervármegye közgyűlése.

Kolozsvar, junius 6.

(h.) Bármennyire rosszul esik is nekünk, ki kell mondanunk, hogy a most folyó parlamenti és politikai harcok közepette, az erdélyi vármegyék járnak elől a talpnyalás gyászos munkájában és az erdélyi vármegyei törvényhatóságok szinte gerinctelenül zsugorodnak össze a főispánok egy-egy intéseire és vételkeze szavazzák meg, a kormányoknak szóló bizalmat.

Most jutott kezünkbe az Alsó-fehervármegye főispánjának, Zeyk Dánielnek elhatározásából kibocsátott következő meghívó:

Főispán ur 6 méltósága folyó év és hó 12-re rendkívüli törvényhatósági közgyűlés tartását határozván el, van szerencsém az ezen napon délelőtti 10 órák között a vármegye székházának közgyűlési termében megtartandó rendkívüli közgyűlésre tisztelt törvényhatósági bizottsági tag urat tisztelettel meghívni. — Tárgysorozat: 1. Szilágyi Farkas és társai indítvány és határozati javaslata az obstrukció eltiltása tárgyában a képviselőházhoz intézendő felirat ügyében.

Nem ismerjük az indítványt tevő Szilágyi Farkast és még kevésbé a kompánistáit, kiknek nevében ez a bizalmi indítvány beadatott. De nincs is szükség arra, hogy ismerjük, mert Alsófehérben, Szilágyi Farkasnak, má-utt másképp hívják az indítványozót, a név mindenütt más, csupán a lényeg egyforma: a főispán szükségét érzi, hogy reá rótt politikai ügynöki szerepét és kötelességét végezze, kiválszt tehát egy-egy bizalmas alakot, kinek azután kiosztja a szerepet: nyújtssd az indítványt, én napirendre tűzöm és berendelem a hivatalos voksokat, megszavazzuk a szorító utcába került kormányt, a bizalmat és minősítési táblánk prima leendő.

Igy megy ez mindenütt, így ment Alsó-fehervármegyében is. Szilágyi Farkasok mindenütt akadnak, hivatalnok voksok — a kormány alázatos szolgálai — mindenütt vannak, boldoggá kell tenni Széll Kálmánt. S mivel hogy nem tudhatni, mikor esik le a földre az egész kormány, ennél fogva nem igen lehet időt adni arra, hogy rendes

közgyűlés elé kerüljön az ügy: mert hiszen a főispán urnak módjában van rendkívüli közgyűlést is összehívni.

A főispán ur természetesen megfedkezett arról, hogy április havában Nagyenyed főterén megnyilatkozott már tulajdonképpen a megye választópolgársága. S ez a megnyilatkozás ösztönbb, igazabb és hazafiasabb volt, mint a vármegyéé lesz. Azon a megnyilatkozáson néhány ezer választó vett részt és kimondották, hogy az ellenzék küldelmét helyeslik, mert abban a magyar nemzet óhajátásainak megnyilvánulását látják.

Akkor hiába kerestük a főispán urat: ott nem mert megjelenni, ahol megszólalt maga az eleven lelkiismeret, ahol magasra szárnyalt a hazafias érzés, ahol elhangzottak a nemzet valódi vágyai és követelése.

Most azonban e hó 12-én bizalmat fog szavaztatni a kormányt. S a fejbőlítő mungók valószínűleg meg is szavazzák a bizalmat. Mert hiába: sokan vannak, kik mindig a hatalom felé sanditanak és onnan várják a boldogulást, míg a nemzet boldogulásának követelményét nagyon is eltakarja az egyéni érdekek megsűrűsödött bozótja; mert vannak és akadnak mindig, kik a politikában szívesen eltűnnek minden arcucspást, csak annak süjtő ereje egyénileg ne érje őket.

Nálunk pedig olyanok a viszonyok, hogy ez utóbbitól nincs mit félni. A hatalom kezelésében változhatnak a személyek, de maga az irány nem változik, az marad örökkön-örökké az egyedül való: mindent mi kedves a hatalomnak, semmit mi hasznos a nemzetnek.

Am tudva is mindezeket, nem veszítjük el reményeinket, hogy Alsó-fehervármegyében nem megy olyan simán és egyszerűen majd a talpnyalás. Kik ezt megakarják cselekedni, még találkoznak némi akadályokkal is.

Nagyenyeden erős függetlenségi párt alakult a mult esztendőben. A párt bizonyára tudni is fogja kötelességét és sikra száll, ott a közgyűlési teremben, a hazafiatlan indítvány ellen. Kötelessége ez a nagyenyedi függetlenségi

pártnak; nem is kételkedünk egy pillanatig sem, hogy ezt ne teljesítené úgy, ahogy ereje megengedi.

Ereje pedig van: láttuk az áprilisi népgyűlés alkalmával, mely első próbája volt annak. Most jön a második, a nehezebb: hiszszük, várjuk, reméljük, hogy ez az erőpróba is fényesen fog sikerülni, mert be kell hogy fogják azoknak a száját, kik a hazafiatlanság piacán, lehangosabban kínálják és bocsájtják áruba nemzeti érzéseinket.

— Az utolsó választási petíció.

Jovanovics István titeli országgyűlési képviselő mandátumát petícióval támadták meg a titeliek s ez ügyben a kuria választási tanácsa el is rendelte a vizsgálatot, melynek vezetésével a szegedi királyi ítélőtábla bízott meg. A megválasztott képviselőt azzal vádolta kisebbségben maradt ellenfele, hogy csak a választási elnök s a küldöttség elnökének hallatlan erőszakoskodása segítette a több-éhezt, míg ő maga etetett, itatott, vesztegetett. A vizsgálat be van már fejezve s az iratok be is érkeztek a kuriához, hol azonban beszűntetik az ügyet, amennyiben a kérvényezők petíciójukat, hirszerint visszavonták s így a mandátum igazolást nyer. Ezzel aztán befejezték a már két éve megkezdett közjogi pörök utolsójának a tárgyalását is.

— Népgyűlés Nagy-Ernyén.

Maros-Tordavármegye egyik legnagyobb ellenzéki érzelmi nagyközségeben, Nagy-Ernyénben ma, vasárnap d. u. 2 órakor népgyűlést tart a választópolgárság Csejád, Iktand, Székes és Sáromszerke községek részvételével. E gyűlés célja a népet a jelenlegi politikai helyzetről felvilágosítani. Természetes dolog, hogy a népgyűlésen szóba jöj a vármegye törvényhatósága által május 19-én az obstrukció ellen tett nyilatkozat is. Még természetesebb, hogy a nép ezt a nyilatkozatot el fogja ítélni. A gondoskodni akart a főispáni hatalom arról, hogy ez a népgyűlés ne sikerüljön. Csejád, Székes és Sáromszerke községek bírái bizalmas meghívást kaptak, hogy szombaton egy kis kioktatásra jelenjenek meg a főispánbíróval és hogy a népet tartassák távol a népgyűléstől. — Ez a fogás nem sikerült, mert a nagyenyedi népgyűlés minden hatalmi erőszak ellenére is imponáns megnyilatkozása lesz a került választóknak. Itt jegyezzük meg, hogy a népgyűlés első szónoka: dr. Sál Sándor orsz. képviselő. Beszélnek még: dr. Sárkány Miklós ügyvéd, marosvásárhelyi szerkesztő, dr. Szász Albert a „Székelység” társzerkesztője és ifj. Szenner József hírlapíró.

rabanth Sándor szomorú históriája? kinél derekabb oláh fiut nem ismertem, egy asztalnál. Ti hármán oláhok, én köztetek egyedül magyar. Mulattunk. Mit is tehetünk volna egyebet 20 éves rajongó könnyelmű szívvel?

A Boka Jancsi bandája keservesen húzta nekünk a szebbnél-szebb nótákat. Jaj, mert veszedelmes cigány volt a Jancsi! Nagy fekete szemével belenézett az ember lelkébe; nem kérdezte ő soha, hogy kinek melyik nóta kell? Tudta ő azt magától is! Így olvasott az ember arcáról, mint a nyitott könyvből.

Belenézett a Darabanth Sándor villogó szemébe, s elkezdte azt a bús, szivértelő oláh nótát, melynek hallatára, nemcsak a ti szemetekből, de az enyéméből is kicsordult a könny. Aztán rám tekintett az átkozott cigány; vonózával suhított egyet a levegőben, s rákezdte a magyart! Oláh nóta, magyar nóta összeolvadt egyetlen fájó érzéssel, mint mikor két szerető átöleli egymást, s egy végtelen hosszú édes csókban egyesül....

Darabanth Sándornak úgy tele volt a szíve érzéssel, hogy kikellet öntenie. Poharat ragadott, s előbb ékes oláh nyelven felköszöntött monddot a testvériségre, majd pedig magyar nyelven folytatta s végezte be szédjét. Soha olyan lázasnak nem láttam azt a fiut. Ma is vissza emlékezem egy mondasárra, lelkembe vésődött minden szava: »A ki a magyar és oláh között gyűlöletet szit, nagyobb gonosztevő a rablógylkossal! A ki nem hűséges a magyar hazához, az nem érdemi meg, hogy magyar földben nyugodjék! Vesse ki annak testét a föld, s ne legyen csontjainak pihenése soha, soha!»

Arany szavak egy oláh fiu ajkán!

Országgyűlés.

A képviselőház ülése.

— Fővárosi tudósítónktól. —

Budapest, junius 6.

Az ülést Tallián Béla alelnök vezette. Az irományok előterjesztése után felolvasták az interpellációs könyvet. Négy kérdést jegyeztek elő és ezek között van Rákosi Viktor interpellációja a belügyminiszterhez a m. kir. opera Wagner ciklusa tárgyában. Az interpellációk megokolására egy órákor tért át a Ház.

A napirend szerint a választásokat ejtették meg. Először a képviselőház egy jegyzőjének a megválasztását, aztán pedig a képviselőház bizottságaiban hiányzó tagokét.

A kormánypárt jelöltje a jegyzői állásra Hertelendy László.

A névsort Dedovics György jegyző olvasta. A mikor Rakovszky Istvánt szavazásra szólították fel, harsány hangon kiáltotta:

— „Nem szavazok!” A néppárt többi tagja azonban szavazott.

Majd Trubiny János jegyző a távol voltak névsort olvasta fel. Az eredményt később hirdették ki, közben áttértek a második választásra, a bizottsági tagságok betöltésére. Ezekre nézve a következő jelölések történtek:

A VI-ik bíráló bizottságba: Okolicsányi László.

A VII-ik bírálóbizottságba: Ivánovits István.

A IX-ik bíráló-bizottságba: Hentaller Lajos.

A gazdasági bizottságba: Nyegre László.

A igazságügyi bizottságba: Nagy Ferencz.

A kérvényi bizottságba: Révai Mór.

A közgazdasági bizottságba: Mezössy Béla és gr. Thoroczkay Miklós.

A közigazgatási bizottságba: Bánhid Antal br.

A közoktatásügyi bizottságba: Okolicsányi László és Pekár Gyula.

A naplóbiráló bizottságba: Sturmman György.

A munkásügyi bizottságba: Bauer Mihály.

A pénzügyi bizottságba: Gróf Szerényi Béla.

A számvizsgáló bizottságba: Sipeky Sándor.

A véderő bizottságba: Gróf Sztáray Sándor.

A zárszámadást-vizsgáló bizottságba: Sziklay Ede.

Sebess Dénes arról óhaj felvilágosítást, hogy a szavazás mikép történik.

Tallián Béla: Ezt eleve nem állapíthatja meg. A szavazás után a szavazatok leszámlálásánál le szokták vonni a horvát szavazatokat.

Mukics Simon azt kívánja, hogy a közoktatásügyi bizottság tagjaira külön szavazzanak.

Aztán még hozzá Sándoron osztrák munder volt. Önkéntesi óvét szolgálta épen, s tanulta a német szót, akárcsak egy alföldi magyar.

Kavarogva hullámozott a szivarfüst; a levegő izzó volt, a pinczések alig győzték bennünket kiszolgálni. A többi vendég csöndes suttogással húzódott meg bora mellett, s gyönyörködve nézett minket. Boka Jancsi hatod magával egy ivott, mint a homok.

Jó éjfére járt már az idő. Elkövetkezett az a perc, midőn a lázas vitaközlés, a pohár köszöntő szünetel; egy bizonyos ideig csönd áll be az asztal körül, mint a természetben vihar előtt. Mindenki önmagában valami rögeszmével foglalkozik, azt forgatja agyában, s kiakarja önteni szívéet társai előtt; de mintha nem tudna szavakat találni, nyelve megbottlik, akadozóvá lesz. A sok szivar füst ki is száradja a torkot, gyakrabban kell öntözni, hogy használható legyen.

Azt mondja egyszer Petrovics Darabanthnak: — Ideálítsa vagy Sándor! azt hiszed a viz az olajjal összevegyül? Soha! Oláh és magyar meg nem érti egymást, míg a világ világ lesz!

A szelid természetű Drumár megerősítőleg bölintott fejével, s csöndesen ismételte: — Soha, soha! Hiábavaló idealizmus! Aztán felém fordult, kezével gyöngéden megismogatta arcomat, mint egy szerelmes, s hozzá tette meg.

— Igen! ha mind ilyen magyarok lennének!

— Ilyen magyarok, mint én? — feleltem neki fölhevülve, — hiszen a kerek világon nincs nagyobb sovinszta, mint én! Izzó szenvedély járja át ereimet; a magyar nemzeti érzés legmagasabb hatványa él bennem! S nektek ilyen magyar kell?

SZERKESZTŐSÉG

KIADÓHIVATAL

Egyetem-utca 7., (Lyceum-nyomda).

HIRDETÉSEK DIJA:

Négyezög centiméterenként 8 fillér.

Ipkrosok és kereskedők kedvezményben részesülnek

Nyilttér soronként 40 fillér.

Elnök hivatkozik a régi gyakorlatra a mely szerint szavazás a bizottsági tagságokra együttesen szokott történni.

E kitérés után megejtik a szavazást. A névsort Dedovics György jegyző olvassa.

Szavazás után az elnök az ülést tíz percre felfüggesztette. Szünet után elnök kihirdette a jegyzőválasztás eredményét. Összesen 118 képviselő szavazott és ebből 114 szavazatot Hertelendy László kapott, a kit ennél fogva jegyzőnek választottak. Ezután a bizottsági tagsági választások eredményét hirdette ki. Megválasztottak az előbb közölt listában felsorolt képviselők.

Ezután az interpellációkra tértek át. Nosz Gyula a sepeességi közigazgatási állapotokat tette szóvá és interpellál a hazafias szász nép kipusztulásáért.

Rákosi Viktor előterjeszti a következő interpellációt:

1. Mi célja van a magyar királyi Operában a Wagner-ciklusnak?

2. Hajlandó-e a miniszter ur az agasztó mérveket öltő operai idegen forgalom ellen intézkedéseket tenni?

3. Hajlandó-e intézkedni, hogy idővel odajusson az Opera, hogy egygyelvű, vagyis magyar előadások legyenek és a drágán fizetett tagok magyarul énekeljenek?

Ez után az ülés véget ért.

Róvás.

— A színház környékéről. —

Tudni illik — a Megyeri directió óta nem voltam én bent a színházban talán háromszor sem, — hanem csak.... úgy a tájékan. Nem azért mintha nem volnék művészet kedvelő ember, — hanem éppen azért....

A Fedák Sári „Bob“-ját azonban még is meg akartam nézni. Azt sem Megyeri urért, hanem Fedák Sáriért, a kit isten kegyelméből való eredeti tehetségnek, többet mondok: — egyéniségnek tartok; a ki, ha véletlenül franciának sztleltik vala: európai iskolát csinál, s a kinek egyéniségét csak azért nem hasonlítom Ume Judicéhez, mert sokkal tartalmasabbnak, erőteljesebb és magasabb minőségűnek tartom, mint Judicé. S csak egyet ismerek, a kiben a soubrette — génius hasonló ös eredeti erővel megnyilatkozott: Pálmay Ilkát.

Abban nem találok semmi különöst, hogy mind a kettőt a magyar-föld szülte és adta a szinpad varázslatos világának. Mert csak a magyar, orosz és angol népben van meg a kedélynek az a mélysége, csak magyarban és oroszban az a melegség és csak a magyarban a temperamentumnak az a perzselő heve, mely az igazi soubrette temperamentum legdélvadjokdóbb kacaján is keresztül csillog, mint a róza bitor színe a ragyogó harmatcsöppben.

Ezért van az, hogy én egy Pálmayt, mint Fedák kisasszonyt képesek tartanám a legdrámaibb szerepekben teljes és mély hatás elérésére, holott nagyon kevés drámai

— Éppen azért! — erősíté Drumár, — éppen azért kell ilyen magyar! Az erős-höz a gyöngye ragaszkodik, van bizalma hozzá! A gyöngye, se hideg se meleg magyarkhoz ki fogja oda kötni életé hajóját? Aztán — s ekkor átölelte nyakamat, — te beszéled nyelvünket, foglalkozol irodalmunkkal, oda mégysz a szegény oláh nép közé, beszélsz velők, megszorított munkában megkérgesedett kezeiket; ez barátom sokat, nagyon sokat tesz a testvériség megszilárdítására!

Darabanth Sándor lázban égő szemekkel hallgatta beszédünket; kezében reszelt a pohár, látszott rajta, hogy valami erősen forr a lelkében s szavakat keres, hogy kifejezést adjon annak. Egyszerre megráta göndör fekete fűrtjeit, fölállott. Olyan volt, mint egy óriás széles vállával, hatalmas mellkasával, s oda kiáltott Boka Jancsinak.

— A román indulót húzzad!

Lassan, méltóságteljesen zendült a dal, mint egy folyónak hömpölygő hullámai. Sándor mint egy vezér állott az asztalnál s átzeilemült arccal hallgatta. Mikor a cigány végigjátszta a szép indulót s az utolsó hangok is elhangzottak, egy hatalmas „éjént” kiáltott, fenéki kiitta borát s az üres poharat teljes erővel a földhöz sújtotta úgy, hogy az ezer darabra tört.

— Huzd a Rákóczi! — kiáltotta szenvedélyesen, — hadd lássa mindenki, hogyan ölelkezik a magyar az oláhhál!

Fölugrottunk az asztal mellől; a szelid Drumárt is elfogta a ház, Petrovics nem szólt, csak kezével lázasan verte a taktust. A jelenlét közönség csodálkozás-sal tekintett felénk. Szilajsággal, viharos erővel húzta Boka Jancsi, mintha őt is

TÁRCA.

Magyar föld.

Irtá: Révai Károly.

Ó, te édes, bővös-bájos, zengzetes magyar szőlő! Ha befurakodnál azoknak szívébe, kik az anyatejig gyűlöletet szívnak magukba minden ellen, a mi magyar! Ó, te édes, illatos magyar föld, melyen acélos szemű buzakalászt ringat a szellő! Ha a fekete várt pirosra festené a hazaárulók szívében! Ó, te édes, mámorító napsgár! Ha te felolvasztanád azt a jégpáncélt, mely nemzetiségünk vérének forrását elzárja előlünk! Ó, ha mindennapi imádságává tennéd a kis oláh gyerekeknek az »Isten áldd meg a magyart!«

Annyiszor álmodtam, már erről, hogy ugyszólván egész életem az »álmilátások!« Ifjú szívvel, szőhajjammal kezdtem a küdelmet s ott állok még most is véntől szívmel, öszülő hajjal, a hol elkezdtem! S folytatam tovább is, talán odakünt is, a virágos, csöndes temetőben....

Élemedett emberek vagytok már Petrovics János, Drumár Péter! Emlékeztek-e még reám? a szenvedélyes, rajongó magyar ifjura? ki titeket mindennap, minden órában magyar hazafiságra buzdított?

Az a forró napsugár, mit a magyarok Istene — mintha aranyszálakat bontogatna — a Kárpátok alája hint mindennap: olvasztott-e bár csak egy kis léket szívetekben azon a jégpáncélon, melyet a gyűlölködsz dermesztő fagyja teremtet?

Jut-e olykor eszetekbe a szegény Da-

színésznek lehet a világon, a kit soubretnek el lehetne képzelni.

Hát ezért nem tévesztették őt pályát, midőn az operette dévaj muzsájának a tünikájába öltözködtek s Thália leglengőbb változata által csokoltatták magukat homlokukon.

Azonban nem azt akartam én, hogy egy rózsalevelet csöppentsek a Fedák k. a. babérkoszorujába, hanem mást.

Ott kezdtem el, hogy meg akartam nézni a „Zsazsa“ Bobját, feltett szándékom ellenére. Feltettem t. i.: magamban, hogy, ha Megyeri ur magát Gábor arkangyalit hívja meg — lírai szerelme egy sem levén — vendégzereplésre: — még azt se nézem meg tizenöt koronára, vagy akárhany koronára „mérsekeltem fölemelt“ helydrak mellett.

Mert, ha már igaz kell legyen az a közmondás, hogy „egy bolond százat csinál“ (Kolozsvárt ma-holnap ezt a számot cserre kell fölemelni!) legalább legyen igaz az is, hogy száz bolond között akadjon egy okos ember, aki ennek a képtelen zsarolásnak nem ül fel.

Hát... dacára annak, hogy Zsazsa játszott, — sikerült okos embernek maradnom, az igaz, hogy a pénztárnoknő Öngyásága különös gráciája folytán, — aki az első „Bob“ előadásra előjegyezett páholy jegyemet nem adta ki azért, mert a bérlek a jegyeiket mind elkapkodták, — a második „Bob“-ra előjegyzett jegyemet pedig nem adta ki azért, mert — mások elkapkodták.

Igy aztán okos is maradtam, itthon is maradtam, sőt — a guta sem ütött meg a téli színház 30 fokos „temperált“ gőzfűrdőjében.

Hanem mondom én valamit ennek a mi jó közönségünknek.

Zilahyi Gyula Magyarország legkitűnőbb vidéki színtársulatát szervezte — Aradon. Ez a város legalább is tisztelte vagyonosabb város, mint Kolozsvár. A Zilahyi Gyula társulata pedig a kolozsvári fölött oly torony magasságyira áll, — hogy az összehasonlításra csak az a bizonyos matematikai képzelet alkalmas, a melyekben az ismeretlen szoroztatik a végtelennel. Tapasztalásból tudom, mert Fedákot pl. először ott láttam és akkor (őriási sikert aratva) — a midőn a Megyeri ur által igazgatott legsötétebb Afrikáig még a neve se hatott el.

Ez a kitűnő társulat az ország egyik legkedvesebb és miveltebb közönsége előtt játszik és alkot olyan ensemble-ot s olyan díszletek közepette, a minőről a kolozsvári közönség csak akkor álmodik, ha Budapestről egyenesen az operából, vagy a vigaszínházból hajtatott a — háló kupéba.

Ebben a színházban az első sor támlásszék = 80 krajcár.

Zilahyi, ha jól emlékszem, arra az őriási regiere való hivatkozással, a mi csakugyan még Aradon is szokatlannal crassusnak mondható: — fel... akarta emelni azt az árat, gondolom — egy piculával. De csak akarta... Mert az a gazdag színházi publikum egyszerűen... nem ment színházba addig, a míg az eredeti árakat vissza nem állította az igazgató ur.

Megyeri ur hallatlan merényletet követett el a kolozsvári publikum ellen három, vagy hány év óta: — a mióta csak ebbe a fényesen subvencionált színházba „vállalkozó igazgatóként“ betette a lábát. (Tudja a térségek fölemle, hogy kinek köszönhetjük ezt a szerencsét.)

A műsora egyszerűen scandalum. A társulata félezes, rozg. Egy két kiváló tehetségen (Tóvölgyi) kívül kik (az elpusztíthatatlan derék öreg Szentgyörgyi leszámlítva) csak átfutó jelenségek a Kovács Gyulák, Halmiak, Kassaiak és az egész vigaszínházi gárda egykori színpadán: a legfőbb és fontosabb volna valami rendkívüli érzés. A cigány lelke átértette a nagyszerű pillanatot.

Viharos élnzés zúgott föl a közönség ajkán, valamelyik asztaltól egy csokor virág röpült hozzánk s egyenesen Sándornak arcára esett. Sándor fölvette a csokrot s ajkaihoz érintte. E pillanatban egy fiatal főhadnagy lépett asztalunkhoz s rövid, parancsoló hangon így szólt németül Sándorhoz:

— Azonnal menjen a laktnyába és jelentkezzék az ügyelest tiszténél!
Sándor egy pillanatra elszápadt; nem tudta hirtelen mit tegyen; katonás állást vett föl, aztán csöndes, nyugodt hangot erőltetve tisztelettel kérdezte:
— Miért menjek a laktnyába?
— Azért, mert parancsolom!
— Véttem valamit?
— Ne feleseljen! Tegye a mit parancsolok!

Ekkor már mi is közbeszóltunk, s kérdztük a tisztet, hogy miért távolítja el önkéntes barátunkat, ki senkinek nem vétett?
— Az urakhoz, — felelé kimért hangon, — semmi közöm! A katonát megrendszabályozni az én kötelességem!

Aztán durván úgy, hogy az egész terem hallhatta, oda kiáltott Sándornak:
— Marsch!

En csak annyit láttam hirtelen, hogy Sándor szeméi vérbe borultak, a kapott virágcsokrot még tartotta balkezeében, jobb kezével hirtelen fölragadta a széket, s azzal a főhadnagyt fejbe sújtotta. A tiszt, mint a villámtól ért fa rogyott le, arcát hatalmas sugárban öntötte el a vér.

Az elszőnyedés moraja hallszot minden oldalán. Darabanth Sándor vérben forgó szemekkel állt pár percig áldozata fölött, aztán lihegve felénk fordult s azt kiáltotta:

Igen tisztelt Uram!

Egy nagy beteg nevében írok önnek, kinek órái már úgy hiszem meg vannak számlálva s ki lázas éjszakai folytonosan önt emlegeti. Azt hiszem emlékezni fog tisztelt uram Darabanth Sándorra, ki Magyarországból szökött ide át Romániába, a mint tudom katonai kötelezettségének teljesítése elől.

Üzletemben alkalmaztam a kiváló műveltségű ifjút, kit magam is végtelenül becsültem. Tavasz óta van nálam ez a csöndes szőnora ifjú, hatalmas, nagy testű sorvadás emésztő; az orvosok hiába gyógyították, fölirtóztatlanul hanyatlak.

Igen tisztelt uram! Ezt az embert a

tosabb szerepkörökre nincs embere. A diszletek?... Na, hát ezek egyszerűen rendőri merényletek az ép izlés és tűzbiztonsági tekintetek ellen.

Es ez az ember képes itt existálni már nem tudom hány éven át.

Ennek a szegény városnak a publikuma arról nevezetes, hogy akkor megy csak a színházba, ha — kétszeresen felemelt helydrak vannak!

Hát nem bolond dolog ez?

Hát nem megérdemeltük, hogy a pénztárnok Önga kikacagjon bennünket, Megyeri ur pedig 30 fokra hevített süttőke-mencéből nézette végig velünk az isteni „Zsazsát“ — csak azért, mert a — nyári színházba kevesebb publikum fér el?

Róttam Kolozsvárt, 1903. jún. 6-án.

Ij. Tar Mihály.

Szenzációs hír Micsinai elfogatásáról.

(Express tudósítás.)

Kolozsvár, június 6.

Ma reggel 7 óráig a rendőrségnek semmi biztos nyoma nem volt Micsinai-ról. Az éjszaka folyamán egymás után derült ki, hogy hamis nyomon járt eddig mindenki, aki Micsinait elfogta.

Zsámbéka valaki ostoba tréfát kezdett el a rendőrséggel. Az este ugyanis a következő távirat érkezett Zsámbékról:

„Micsinai itt el lett fogva s tévedésből szabadon eresztették. Martonvásár felé szökök.“

A rendőrség ma reggel telefonált Zsámbéka a csendőrségnek és az előjáróságnak, hogy igaz-e a távirat. Sem a csendőrségnél, sem az előjáróságnál nem tudtak arról, hogy Micsinai Zsámbékon járt, vagy ott pláne letartóztatott volna. Nehány Zsámbéki fiatalember ostoba tréfát követett el a rendőrséggel s ezért meg is fog gyűlni a bajuk.

A hidegkuti fehér nadragosok.

Hidegkuton ugyancsak meggyűlt a baja két szegény embernek, amiért fehér vitorlavászon nadragot viseltek. Hidegkutról s a budai hegyekből ugyanis tegnap este két értesítés is jött, hogy ott látták Micsinait.

Az este mintegy hetven rendőri razziaot tartott a budai hegyek között, a szőszoros értelmében tüvé tettek minden bokrot és se szeri se száma az előállított fehér nadragos embereknek. Természetesen egyik sem volt Micsinai. Többek közt előállították Karst József utkaparót és Löw Mór házát, aki bánatosan jelentette ki:

— Sajnos, Micsinai nem én vagyok.

Egy hidegkuti korcsmáros is jelentette tegnap, hogy ő Micsinai nyomára akadt. A korcsmáros kívánságához képest a csendőrség fel is tartóztatla a gyanúsított embert, aki azonban igazolta magát. Egy budapesti munkás volt, aki az „unokánővéréhez“ ment látogatásba s felette boszankodott, hogy nehézségeket gördítenek a szerelem útja elé.

A fehérvári Micsinai.

Szertefoszolt a Székesséfhérvárról megtalált postatolvajról szóló legenda is. A reggeli lapok írják, hogy ott egy vendégfogadó idegen postaszolgát láttak, akikben a postatolvajot vélték felfedezni. Detektívek utaztak le Székesséfhérvárra, akik megállapították, hogy az illető nem Micsinai, hanem egy 64 éves öreg ember. Igazán csodálatos, hogy miként tudták ezt a 31 éves Micsinaival összetéveszteni.

Fakir az uszályon.

Tegnap reggel egy álmos ember lopódzott az úpesti kikötőben levő „Géza“

— Isten veletek!

Kirohant, senki föl nem tartóztatla. Azalatt a vendégfőli személyzet ijedten lo-csolgatta a szerencsétlen tisztet, s két pincér karjára véve bevitte a szomszéd szobába.

Vége lett a mulatságnak. Mire körül-néztem, Boka Jancsinak már híre-hamva se volt. Ilyen eseteknél a cigány ugrik meg legelőbb!

Petrovics keserű mosollyal fordult felém, s azt mondta:

— No ti hős magyarok! ezért szerestünk mi titeket? Hiszen magatok is rab-szolgái vagytok az osztráknak! Ti akartjátok a szegény oláh népet magatokhoz csalni?

Egy hangot se tudtam felelni. A szőgyen pirja égette arcomat s csak magamban suttogtam halkan, fájdalmasan: Szegény, szegény Sándor!

Késő őszre járt már az idő, midőn egyszer levelet hozott a posta számomra Romániából. A cím magyarul volt írva, de az írás teljesen ismeretlen. Mintha valami bele nyilat volna szívembe izgatottan bontottam föl, s a következőket olvastam:

Igen tisztelt Uram!

Egy nagy beteg nevében írok önnek, kinek órái már úgy hiszem meg vannak számlálva s ki lázas éjszakai folytonosan önt emlegeti. Azt hiszem emlékezni fog tisztelt uram Darabanth Sándorra, ki Magyarországból szökött ide át Romániába, a mint tudom katonai kötelezettségének teljesítése elől.

Üzletemben alkalmaztam a kiváló műveltségű ifjút, kit magam is végtelenül becsültem. Tavasz óta van nálam ez a csöndes szőnora ifjú, hatalmas, nagy testű sorvadás emésztő; az orvosok hiába gyógyították, fölirtóztatlanul hanyatlak.

Igen tisztelt uram! Ezt az embert a

uszályra. Lefeküdt a hajó farán és elaludt mélyen. Mikor észrevették nem bántották.

S aludt is az ismeretlen boldogan. Ugy ám, de délből megjelentek az „Uj Hírek“, melyben el volt mondva, hogy hó-fehér vitorlavászon viselt a postatolvaj. A lapot olvasta a kormányos felesége is, a kinek lelkében regényes gondolatok támadtak.

— En sejték valamit, szólt férjének s oda lopódzott az alvó emberhez.

— Megvan! kiáltotta a kormányos felesége.

— Mi van meg?

— Micsinai, a postatolvaj. Nézd — s az alvó emberre mutatott — fehér vászon-nadrágja van.

— Vázzonnak vázzon, felelte a dunai ember, de fehérnek nem fehér. Azonfelül cipője sincs. Csak nem gondolod, hogy a ki 50,000 pengőt ellop, meztől szaladgáljon a világba.

— Epen azért teszi ezt, hogy fel ne ismerjék! — szólt meggyőződéssel az asszony.

S nyomban megtelefonálta a rendőrfőkapitánynak, hogy Micsinai az ő „sleppjűkőn“ alszik. Két rendőrt küldtek ki azon-nal az uszályra, a kik mihamar megállapították, hogy egy, a hosszú alvás dacára még mindig egy részeg matrózzal van dolguk.

Fiume felé szökött.

Érdekes levél érkezett ma a rendőrséghez. Apostagról, az öreg Micsinai András-tól. Azt írja a rendőrségnek a tolvaj üldözésében. Azt hiszi, hogy a fia Fiume felé szökött és pedig gyalog.

Ezt a gyanút onnak meríti az öreg, mert a fia, a mikor Kecskeméthy Győző megszökött, gyakran mondogatta:

— Lejjobban tette volna Kecskeméthy, ha Fiuméba szökök!

Micsinai Mihály járt is már Fiumében s így ismeri az utat s bizonyára tanulmányozta azt is, hogyan lehet arra felé leg-jobban elbujni.

Két detektív azonnal Fiuméba utazott, azzal az utasítással, hogy állomásról állomásra nyomozzanak.

Micsinait Isaszeghen elfogták.

Sokkal komolyabbnak látszik az értesítés, mely ma hajnalban fél 4 órakor érkezett Isaszegről. Távirat jött Farkas Lajos rendőrtanácsos címére a következő tartalommal:

„Micsinait itten elfogták. Kérlek intézkedést. Állomásfőnök.“

Kecskeméthy Kálmán detektívfőnök azonnal hat detektívet küldött Isaszegre.

A távirat, melyet egy állomásfőnök küldött, mindenesetre komolyan látszik, a rendőrség a tegnapi és mai számos csalódás után bizonyos föntartással fogadja az isaszegi szenzációt.

Az Isaszegre küldött detektíveknek meghagyták, hogy mihielyt odaérnek, nyomban jelentést tegyenek Budapestre.

A detektívek jelentését most percrel-percre növekvő izgatottsággal várják a főkapitányságon.

Detektíveket küldtek ma Gödöllőre és Hatvanra is, hogy nyomozzanak az Isaszegh felé szökött postatolvaj után.

Beer lovag nem felelős.

Beer lovag, a postafuvarozás vállalkozója, aki a postatolvajokat tartja s a kocsi-sokat alkalmazza, elhárít magától minden felelősséget. Arról van ugyanis szó, hogy a posta Beert akarja anyagilag a sikkasztást felelőssé tenni, mert Micsinai az ő alkalmazottja volt.

Beer lovag ez ellen tiltakozik s azt mondja, hogy ha valaki mulasztást követett el, az csakis a posta volt, amelynek köte-

honvágy öli meg! Igen! semmi más! Nagy szó ez kérem! Egy oláh fiút megöl a honvágy Magyarországról! Kérem ezt ki-küldni az egész világnak, mert ilyet még senki sem hallott! Mi is vagyunk itt több magyarok, kiket a sors ide dobott, de a minden napi küzdelemben nem jut eszünkbe a honvágy. Megfásultunk, vagy Isten tudja mi lett velünk.

Jelen soraimat egyenesen az ő megbízásból intézem önhez, mint legjobb barátjához; arra kéri őnt, hogy minütán neki idegen földön kell meghalnia, kegyeskedjék uraságod egy maroknyi magyar földet küldeni, a mint magát kifejezte: „hogy feje alatt magyar földet érezzen és szívére magyar föld boruljon!“

Bocsánatot kérek hosszas levelémért, melyek után maradtam kiváló tisztelettel Bnkarest, 18....

Lestyán Gyula, kereskedő.

Strada Viktoria I/15.

Az utolsó sorokat már hangos zokogás közt olvastam. Azt hittem, a szívem meghasad.

...És ment, ment a magyar föld idegen országba, egy szegény oláh fiúnak a feje alá, hogy vankosul szolgáljon s hogy egy néhány porszem szívére boruljon. S te jó barát! Örökös álmodban magyar mezőkön fogsz járni, magyar erdő suttogását fogd hallgatni, magyar leány dala fog csengeni füledben. Ó, az a néhány porszem — az egész Magyarország! Kihűlt szíved megérzi azt s haláloban is áldani fogod ezt a szegényt, szerencsétlen, sokszor megrálgalmazott, megtagadott magyar hazát!....

lessége arról gondoskodni, hogy állandóan két ember legyen az értékekkel megrakott postakocsi körül s a kocsi egy pillanatra sem szabad magára hagyni.

Micsinaival szemben semmi elővigyázattal nem voltak s az csak azért követte el a lopást.

UJDONSÁGOK.

Az első kolozsvári doktor-kisasszony.

— Dr. Novák Róza. —

Kolozsvár, június 7.

A kolozsvári szombati avató-napok közül érdekességben kiemelkedett a tegnapi, amelyen immár felavatták itt nálunk is az első női jelöltet doktorrá.

Novák Róza k. a., Novák Mihály kéményseprő iparos polgártársunk leánya, első a nők közül a bölcsészettudori szigorú vizsgálatokat és a kit ennél fogva tegnap délből a Ferencz József tudományegyetem tudós rektora és a különböző karok dékánjai ünnepélyesen, a szokásos formalitások betartásával „doktorrá“ fogadták.

Erre a jelentős és ünnepélyes aktusra, meglett előkelő és díszes közönséggel az egyetem aulája. Ott volt a főispán és a polgármester, felhívatlanosan dokumentálván, hogy ez az avatási aktus kiemelkedik a hétköznapi sablonos doktorrá avatások sorából.

A fekete szalonkabátos és frakkos doktorjelölték között, látványának is érdekes volt a doktor-kisasszony, aki bátran és hangosan mondotta a jegyző után az eskümondat. De érdekesebb elgondolkozni azon, hogy mint kér és vesz részt magának a tudományos kenyérgazdálkodás pályából is a nő és mint tör mind előbbre, előbbre, hogy méltó versenytársa legyen a férfiaknak.

Azt az éljénést, mely az avatás után a doktor-kisasszonyt köszöntötte, ezek az élrészek váltották ki a közönségből. S az az éljénés azt is bizonyítja hogy a nő rokonszenves fogadtatást talál majdan mindenütt, midőn tudományos kvalifikációja jogán részt kér magának a közéletből. Az új eszmék terjedését, társadalmi válaszfalak leomlását a nő nem teljes egyenjogúságát hirdeti az a két kis betű, melyet szorgalmazva, tudományával Novák Róza is megszerezte a neve elé.

— (Az Erdélyi Irodalmi-Társaság közgyűlése.)

Pénteken délután 6 órakor folyt le az Erdélyi Irodalmi-Társaság ez évi rendes közgyűlése, melyet a társaság el-lusztris elnöke dr. gróf Kuun Géza vezetett. Csengeri János titkári és Hory Béla pénztárnoki jelentése után — melyekért mindkettőjüknek köszönetet szavaztak — az új tisztaír megválasztása következett. A választás eredménye azonos a tavalyival: elnök lett dr. gróf Kuun Géza; alelnökök Szász Gerő és dr. Szamosi János; titkár dr. Csengeri János; másodtitkár dr. Gyulai Farkas; pénztárnok Hory Béla. Ezután egyhangulag határozatba ment, hogy a társaság az ősz folyamán II. Rákóczi Ferenc dicső emlékére díszgyűlést rendez, melyre többek között Thaly Kálmánt, az ősz történettudóst s a függetlenségi párt jeles bajnokát is meghívják. A díszgyűlésen dr. gróf Kuun Géza fog elnökölni s az ünnepi beszédet dr. Szászeczky Lajos egyetemi tanár mondja. E határozat után az ülés véget ért.

A társaság tagjai közgyűlés után társasvacsorára gyűltek össze a New-York szálló külön termében, hol a tagok jórésze feleségétől jelent meg. Részt vett a vacsorán több fővárosi vendég is. A hölgyekre dr. gróf Kuun Géza mondott szellemes felkészítőt, mely után még több tószit is elhangzott.

— (A bírósági kezelőszemélyzet panasza.)

Panaszos levelet kaptunk, a melyben a bírósági kezelőszemélyzet munkabeosztásának helytelenségéről esik szó. Most ugyanis, azzal az indoklással, hogy sok a restancia, meghosszabbították a kezelőszemélyzet hivatalos órája, úgy hogy naponta 8-11 ig, 3-6-ig tehát teljes 8 órán át tart a hivatalos óra, a mi szellemi munkának nagyon sok. A hiba pedig nem is itt rejlik, hanem a leíró és kézbesítő személyzet elégtelenségében és így nem az ügyiratok ellátásában, hanem a kézbesítésben van óriási restancia. Az igazságtügyi kormány zsebre vágja a horribilis jogilletékeket, azonban szükkeblü a munkaerő engedélyezésénél és így történik, hogy a kézbesítés körül nagy hátrálékok vannak, mert némelyik kézbesítőnél száz-számra hevernek a kézbesítendő ügyiratok. Már most ebből az következik, hogy a leíró és kézbesítő személyzet kell szaporítani. Ezzel szemben meghosszabbították a kezelőszemélyzet hivatalos óráit minek konzekvenciája, hogy főleg a kézbesítő-személyzetben még nagyobb lett a szükség, mert hiszen a hivatalos óra többet több kézbesítendő aktát termelt. A jogkereső közönség érdekében tehát, ez irányban lenne szükség sürgős intézkedésre.

— (Koronázási emlékünnepe.)

A kolozsvári állami tanítóképző-intézet ifjusági önképzőköre ma délután öt órakor tartja meg az intézet tornacsarnokában koronázási emlékünnepe. A közönség számos részében nyilvánul meg az érdeklődés a tanítójelöltek érdekes programmu ünnepélye iránt, melynek 1 koronás belépőjegyei révén begyűlendő tiszta jövedelmét a Mária-Dorottya-egylet részére fogja folyósítani a lelkes ifjuság. E helyütt érdekesnek tartjuk megemlíteni, hogy június 8-ikán, a koronázás évfordulójának emlékünnepe az ország valamennyi közhivatala, bírósága stb. rendes hivatalos órákat tart.

— (Nyaralások Erdélyben.) A fővárosi tanítószög körében mozgalom indult meg, hogy több család a nyarat Erdély szöbb és nyaralásra meltóbb falvaiban töltse. Ennek érdekében megkeresést intéztek az E. K. E.-hez, hogy jelöljön ki számukra megfelelő egészséges és jóvízű falvakat. Az E. K. E. meg is jelölte a Székelyföld több faluját, különösen Oltszem, Málnás, Mikóúj-falu, Bókásd és Sepsi-Bodok községeket, továbbá Tuszád, Bálványos fűrdőt, melyek különösen könnyen elérhetők. — Kiváncos volna, hogy az ilyen rendszerű nyaralás meghonosodnék hazánkban.

— (Rákóczi-díszünnep.) Ma délután három órakor veszi kezdetét a kolozsvári unit. főgimnázium, Kriza-önképzőkö-renek évzáró díszközgyűlése, melyet hazafias lelkesedéssel Rákóczi emlékének szentel az ifjuság. A díszközgyűlést, melynek érdekes programját már közöltük, újolag is ajánljuk a közönség figyelmébe.

— (Bérettségi.) Szörnyű nagy szó ez a diákbeletnek. Szeretnék, ha minél hamarabb jutnának rajta és sőhajók közt vesznék tudomást minden napról, mely közelebb hozza őket a nagy pillanathoz. Kolozsvárt a r. kath. főgimnázium tartja legkorábban érettségi vizsgálatait. E hó 15-én már megkezdődnek a féléletes szöbelik s tartanak egész 18-ig. Ezután válik meg, ki lesz érett a talpán s ki drukkol tovább a pótbérettségire!....

— (Királysértő költemény.)

Pár hónap előtt nagy föltűnést keltő költemény jelent meg a „Debrece“ című napilap belső hasábján, mely költemény a királyi ügyészség figyelmét is kiharvta s királysértés miatt pórt léptetett folyamathoz a szerző ellen. A versért ifj. Móricz Pál, a lap szerkesztője vállalta el a felelősséget, ki csak a közel-múlt napokban mondott le tartalékos honvédtiszti rangjáról, minthogy az állását nem tartotta összeegyeztethetőnek politikai elveivel. Csak hogy akadnak aljas besúgók, kik elárulták kellő helyen, hogy a vers tulajdonképeni szerzője Rudnyánszky Gyula — ez a méltánytalanul mellőzött nagy poeta, Rudnyánszky-nál az ünnepi házkutatást is tartottak s meg is indították már ellene is sajtópórt. Ifj. Móricz Pál ez alkalommal cikket írt a „Debrece“ c. lapban az esetről. Cik-kének Rudnyánszky vonatkozó érdekes passzusa a következő:

„A költeményt Rudnyánszky Gyula írta. És most a Rudnyánszky Gyula iránt táplált ellenszenv vagy rokonszenv teljes feleretevését kérve fordulok a becsületes, az igazságos magyar emberekhez: mert minden igazságos magyar embernek el kell ismernie, hogy azon Kálvária járásban, mely eme letagadhatatlan lángeszű költő balvégzetét képezi és őt oly gyakorta a porig alázza és sújti, olyan égi magból fakadt virág ez a költemény, melyért borostyánkórszort érdemelne a költő: és ime mégis a vádlottak padjára von-szolja őt az áruoklás.“

Esztűdtbíró urak, polgártársaim, itél-kezzetek! És most már magamért is be-szölelek! Nemes feladatot szántak tinéktek. Megbecstelennitni, elítélni azt, ki magyar hazájához, magyar fajtájához, magyar királyához rajongólag hűvésges, de nem szölgalelt, hanem fölfelé is igazmondó magyar.... Itélkezzetek!

— (Diákutistáskodás.) Az E. K. E. kebelében szervezett tanulói kirándulásokat rendező bizottság június 9-én d. u. 5 óra-kor gyűlést tart, melyre meghívtak az iskolák igazgatóit is. — A gyűlésnek fontos tárgya az egyöntetű diákigazolványok szövegének és alakjának megállapítása lesz. Az E. K. E. ugyanis az ország több részén mintegy 500 diák-otthont létesített, a hol a diák utisták olcsón megszállhatnak és ét-kezhetnek.

— (Vasutasok zászlószentelése.) Mintegy ezer államvasuti munkás és alkal-mazott érkezik angusztus közepe táján Kolozsvárra, hogy résztvegyenek a magyar kir. államvasutak kolozsvári „Összhang, önképző- dal- és zeneegyletének“ augusztus 16-án tartandó zászlószentelési ünnepén. A vendégek ezuttal száz-as csoportokban fogják az Eke muzeumát megtekinteni, hol magyarázó előadások tartatnak majd részükre. Az Eke egyuttal Erdélynek szöbb vidékeire, így a reikélti vizeséhez s a Torda-hasadékhöz is kirándolást rendez a vendégek számára.

— (Ünnepi szünetek.) Dr. Gidó-falvy István és Dorgó Albert közjegyzők mátol fogva egész szeptemberig vasár- és ünnepnapokon egész n

— (Pénzhamisítók.) Négy, Galiciából idezártak bányamunkás szövetkezett egy elcsapott csendőrről s utóbbinak ajánlatára a jeles társaság a hamis pénzcsinálók keserves útjára tértek. Az egyik, Liborda Pál nyomban beszerezte a szükséges anyagokat. A munkatelep Pfeifer Péter házában volt, idejárt éjjelente Marek Ferenc és Szerbin Prokop is, kik a hamis ötkoronasokat a forgalomba vinni igyekeztek. — Ment is egy darabig a dolog, de utóbbi végre is csúfult rajta veszített s el is fogták a kompánia összes tagjait, kik a tegnapi a végtagyaláson mindent, beismervén, a mai keserves megélhetési viszonyokat hozták föl egyedül enyhítő körülményül. A vádat ezuttal dr. Endes Miklós királyi ügyész képviselte míg a tárgyaláson Bodor László bíró elnökölt. A törvényszék a pénzhamisítók közül Liborda Pált 10 havi fogházra, három évi hivatalvesztésre és politikai jogainak felfüggesztésére, Fodor Istvánt és Pfeifer Pétert 7-7 havi fogházra és 3-3 évi hivatalvesztésre, Marek Ferencet és Szerbin Prokopot 3-3 évi hivatalvesztésre ítélte, pénzhamisítás vétségében mondván ki bűnösnek a vádlottakat, mely minősítés ellen dr. Endes Miklós kir. ügyész felebbezett. A vádlottak — Liborda Pált kivéve — megnyugodtak a bíróság ítéletében.

— (Nyilvános köszönet.) Az állami tisztviselők „Tordai köre” részéről kedves kötelezettség teljesítünk mindön nyilvánosan közlésűk, hogy a folyó évi június hó 1-én megtartott, hangversenyyel egybekötött kőri estélyünk erkölcsi és anyagi sikere, a hozzá kötött reményeinket oly jelentékenyen megvalósították, hogy az estély, az összes kiadások levonása után, 245 korona 47 fillér tiszta jövedelmet eredményezett a kör segélyalapja javára. Midőn ezt örömmel tudatjuk, őszinte és hálás elismeréssel emlékeztünk meg az estélyen medjelent szép számú előkelő közönségről és köszönetet mondunk az áldozatkész protektoroknak s a hangversenyben közreműködött szereplőknek: Novák Miklósné, Harmath Ilona, Sándor Ákosné, Jakabey Lotz Ilona urnóknak. Répay Antonia (Kolozsvárról) és Weress Irén urnőgyeknek, valamint Répay Andor (Kolozsvárról), Sipos Béla és Solymossy Károly urnak, kik az estély sikerét oly magas színvonalra emelték. A jótékony cél iránt tanúsított felülfizetések nyilvános elszámolását legközelebből szintén közzé tesszük. A rendező bizottság.

— (Unitáriusok júniálisa.) Minden estendő egyik legkedvesebb mulatsága az unitáriusok nyári táncvigalma. Az unitárius ifjúság ez idén se hagyja jókedvű tánc és mulatozás nélkül továbbmenni a nyarat s szerdára e hó 10-ikére oly kellemes júniális rendezést a sétányi Lövöldében, hogy ez éjszakára bizonyosan vidáman fognak visszaemlékezni a táncolók. A mulatság rendező-bizottsága fölkéri azokat, kik a júniálisa jegyet még nem kaptak, de erre igényt tartanak, hogy ez ügyben hozzája fordulni szíveskedjenek.

— (A szabó s az ügyvédjelölt.) Versenyre lépett a szabó és adós, az ügyvédjelölt, hadd döntse el a világ, melyikük ügyesebb. A szabó beperelte az ügyvédjelöltet keserves négy száz koronájáért, ez pedig bujdosott, erre, arra, hogy a kézbesítő hónapokig jart utána, míg végre átvette az idézést. De most meg a tárgyaláson annyi kifogást hozott fel, hogy a dolog huzódni látszott a végtelenségig. Eközben a szabót egy fővárosi posztokereskedő pörölte be, szintén négy száz korona fejtében s ez a pör a sors különös szeszélyéből éppen a tehetséges ügyvédjelölt kezéhez került, ki kitértette a tárgyalást s meg nem jelenő kereskedőt elmakacsoltatta. Jogerős ítélettel a zsebében, biztosítási foglalás révén első sorban a saját négy száz koronás adósságát foglalta le, melynek végrehajtására ügygondnoki meghatalmazást kapott a bíróságtól. De a kereskedő kifizette tartozását s így újra követelhetné négy száz koronáját az ügyvéd jelöltől, ki akképp *rendelkezett*, hogy adós, már mint 6, egykoronás havi részletekben fizeti le tartozását. Pörre került újra a dolog, de minthogy a jelölt egészen a törvény szerint járt el, a bíróság mégis csak jóváhagyta az 1 koronás részleteket. Ezeket az ügyvédjelölt szorgalmasan fizetgeti s ki kíváncsi még arra, melyik pörös-ködő fél volt az ügyesebbik?

— (A dévai tanítóképző kirándulása.) Ma vasárnap déli 12 óra 23 perckor érkeznek Kolozsvárra a dévai tanítóképzőintézet kirándulói összesen 123-an. A kirándulókat Boga Károly igazgató vezeti 8 tanár kíséretében. A vasutnál a kolozsvári tanítóképző intézet tanárai és az Eke köldöttsége fogadják a kirándulókat Orbók M. igazgató vezetésével. A kirándulók ma a város egy részét nézik meg, ezek közt a régiségért, a növénykertet, 6 órákor az Erzsébet sétányon fölmennek a felfegyverháza. Holnap, hétfőn megnézik az 1848/49-iki erélyi múzeumot, az Eke múzeumot és a fővárosi nevezetességeket. Hétfőn délelőtt 11 órákor lesz a Mátyás- király szobor előtt a koronázási emlék-ünnepély, igen szép és hazafias műsorral. Déltűn 4 órákor utaznak el a kirándulók, kik Orbók M. igazgató vendégkeret engedélye következtében a helyi tanítóképzőben szállásoltatnak el. Elelmestűkűről a mintaszertűs benrendezett unitárius kollégium konviktusa gondoskodik, Gál Kelemen dr. igazgatóknak a diákutastás fejlesztése körül már sokszor tapasztalt hazafias gondoskodása révén. Itt említjük meg, hogy hasonló, de kisebb számú tanuló kirándulást rendezett a napokban az aradi kir. főgymnázium is Lejtényi Sándor, Haslinger Ferenc és Kisfalussy István tanárok vezetésével és követni fogják ezt a budapesti, kecskeméti és szabadkai iskolák kirándulási, melyeknek előkészítésével az Eke most foglalkozik.

— (Csucsaí csendélet.) Két pártra szakadt a csucsaí korema vendégserege. Egyik rész Hajdu Mitru, másik meg Piku

Mitru oldalára állott. Persze a kevés szót nagy veredések követte meg s lón szörnyű baj Csucsán. Pataként folyt a vér, három legény holta napjái is siratni fogja ezt a csucsaí nagy napot, melynek epilogusa imént játszódott le a kolozsvári törvényszék tárgyaló termében, melynek erre szánt részét szüntűl megöltötte a sok vádlott és tanu. A tárgyalás végeztével, melynek elnöke Bodor László törvényszéki bíró volt, a vádlottak s a tanuk kihallgatása és dr. Endes Miklós kir. ügyész vádbeszéde alapján Hajdu Mitru 8 napi, Pupa Onucot 3 napi fogházra ítélte a bíróság, míg a többi vádlott bizonyítékok híján fölmentetett. A vádlottak is, az ügyész is megnyugodtak a bíróság ítéletében.

— (A m. kir. technológiai iparmúzeum igazgatósága a múzeumban jelenleg kiállított kisipari benzin, petróleum és gőzmotorok szerkezetének, működésének és jó karban tartásának megismertetésére és okserűi kezelésüknek begyakorlására ez évi június hó 15-ik napjától kezdve rövid tartamu tanfolyamokat rendez. Egy-egy tanfolyam tartama hat nap, a tanítás díjtalan. E tanfolyamokra felvételnél első sorban a kisipari motorok tulajdonosai, másodsorban azon gépezetűk, kik kisipari motorokat már kezeltek vagy most kezelnek, végre — a mennyiben a jelentkezők száma megengedi — vizsgázott gépezetűk is. Bővebb felvilágosítás, a múzeum irodájában, VII. József-körút 6. sz. a. nyerhető.

— (Gyalui ünnepe.) Vig napjuk lesz ma a gyaluiaknak. A gyalui tűzoltó-egylet javára este nyári táncvigalmat, déltűn változatos néptűnnepélyt, 8 órákor pedig tűzijátékot rendez az ottani előkelőség, melynek mulatságát bizonyára a legsikerűltettebbek közé fogjuk sorozhatni.

— (Football-match.) Érdekes mérkőzés lesz e hó 7-én déltűn fél 3 órákor az I. S. C. Tordai-tű verseny pályáján. Játsszani fognak 11 bronz érem elnyerésért döntő mérkőzésben: az „Ifjúsági Sport Club” és a róm. kath. főgymnázium I. csapatai.

— (Értesítés.) A magyar fém- és lámpadrúgyár itteni fiókja, mint minden évben, ez idén is, júniustól augusztus végeig egész vasárnap zárva marad.

— (Kaland az éjjeli őrről.) A »Borsszem Jankó» országos híri író-gárdájának egyik előkelő tagja, a ki különösen jeji éleiről nevezetes, városunkban tartózkodik és borzalmas elszántsággal készül valamelyik hátrálékos szigorlatára. Szabad óráiban nem veti meg a jó társaságot, a mi jogász-embernél ismeretes szokás.

Tegnap este néhány kollégájával szomoruhan ballag a fűtőren, a midőn egy éjjeli őrral találkozik, a ki illetéktelenül szólít meg: — Mondja csak bácsi. Ismeri-e az 1878. évi V-ik törvényeket?

Az éjjeli őrt nagyot néz és szerényen hallgat.

— Maga épen úgy hallgat — szól a humorista — mint mi, mikor szigorlatozunk. De nem tesz semmit. Hát mondja meg: sértés-e az, ha az ember az éjjeli őrnek azt mondja, hogy »szamárt«?

— Mán hogyné vóna sértés? Persze, hogy az! — Nyilatkozik meg az alabárdos férfiú.

— Helyes. Ilát az sértés-e, ha az ember egy számárnak azt mondja, hogy »éjjeli őrt«?

— E' mán nem sértés, — adja le a szót némi gondolkodás után az éjszaka őre.

— Nem? Hát akkor jó éjszakát éjjeli őrr, — köszön el a javítatlan viccelő.

Csodálatos azon eredmény, melyet a t. hölgyek a Balassa-féle valódi angol ugorkatej használatával elérnek. Néhány nap után eltűnt az archböről szeplőt, pattanást és egyéb bőrbajt, kisimítja a karcokat és redőket, az archbört tűdvé, vidámmá varázsolja. A párizsi és bécsi kiállításokon kitűntetett szer, mely rövidesen nálunk is, mint Angolországban az összes szépitőszereket kiszorítja. Egy üveg ára 2 korona, hozzávaló valódi ugorkaszappan 1 korona és puder 1 korona 20 fillér és 2 korona. Postán küldi Balassa K. gyógyszer-tára Temesvár. Kapható minden gyógyszer-tárban.

SZÍNHÁZ.

Fedák Zsazsa harmadik vendégföltepte.

— Lotti ezredesei. —

Mincs ebben a darabban semmi olyas, mi igazolná a fáradságot, melyet a fordított reá pazaroltak. Nem is ismerkedtünk volna meg talán soha ez énekes bohóccal, ha nincs a magyar színészetnek Fedák Zsazsa, ki meg ezt a sovány cselekményt bohóságot is, óriási sikerrel vezette be a magyar színpadokra. Mert a legfigyelmesebb kutatás után sem találunk e darabban semmi olyast, mi valamelyes értékkel, vagy vonzerővel bírna, ha nem Fedák Zsazsa játszaná a cimszerepet, megvesztegető, behizelgő kedveséggel; pajkos dávályssággal; ha nem táncolna benne oly utólréhetetlen gráciával, mely tulajdonságnak ma egyedül ő van a legteljesebb birtokában. — Ez a szerep első sorban táncosnót követel; természetes enyelfogva, hogy Fedáknak bő alkalmat nyíl bemutatni mindazt, a mi e téren produkálható egy olyan művésznőtől, ki némelyek a modern Terpsichore jelzővel tisztelték meg. Ehhez képest a telt nézőtér szakadatlanul ünnepelte a vendégművésznőt, kinek csapongó jókedve, találok ötletessége, viharos tapsoktól váltott ki a nézőközönségből. Az újrádásoknak se szeri, se száma: a kihívások pedig állg akartak megszűnni. Ily körülmények között felesleges munkát végeznénk, ha részletesebben óhajtanók mel-

latni tegnap esti szereplését, csupán azt konstatáljuk, hogy a kolozsvári közönség érdeklődése e vendégföltepekéért iránt, még ebben a forráságban is, a telt házakban nyilvánult meg. A mai előadásra is — a mint értesültünk — magas árszálal és boldogan vették meg a jegyet, ha az még egyáltalában lehetséges lenne. — (—g.)

* „Róvás, a színház körül.” Ily cím alatt lapunk más helyén — ifj. Tar Mihály álnév alatt rejtőző — illusztris munkatársunk tollából közölünk egy cikket, melynek tartalmával teljes egészében nem értünk egyet. Am közöltük azt mégis, mert nagyon sok igazságot tartalmaz és közöltük a »Róvás» írója iránt érzett tiszteletünkből kifolyólag, továbbá azért, mert tudjuk, hogy mint Kolozsvár közéletének egyik kiváló munkását, bármily kérdésnek, bármily irányban való tárgyalásánál csakis a legtisztább meggyőződés vezeti.

* Tóvölgyi Margit a budapesti Nemzeti színházban. Péntek este Stuart Máriát Jászai Máriának ezt az óriási feladatot igénylő kiváló szerepet játszotta a főváros publikuma előtt Tóvölgyi Margit, színházunk jeles művésznője. S hozzátehetjük mindjárt, hogy Tóvölgyi Margit merészen szép vállalkozása fenyves sikerrel járt. A nemzeti színház közönsége zajosan tapsolta a művésznőt, a saját legnagyobb részt pedig kiválóan dicsőreleg emlékezik meg alakításáról. Így például az Egyetértés tegnapi száma többek között ezeket írja Tóvölgyi Margit föllépéséről:

„Mai sikere nem marad a tegnapi mögött, talán még mélyebb, értékesebb, mert a hatás külső eszközeinek ugyszólván teljes mellőzésevel, megvetésével egyedül az ábrázolt alak benső tulajdonságainak telmesolással épül fel. A sokat szenvedett skót királyné panaszai nem váltak közönséges siránkozássá ajkain, a gyűlölet és harag kitoréseiben is királyi maradt és udvarhölgyeitől való bucsuzásakor mindenkit meghatott nemes dikciójával, mai kitűnő játékaának kétségtelenül legszebb jelenetével. Tóvölgyi Margit „Stuart Máriá-ja” nem emlékeztet ama nagy művésznőek egyikére sem, akik ebben a szerepben remekeltek és ezt a legnagyobb dicséretként írom ide, mert nagy érdem, midőn egy fiatal művésznő ennyire képes szabaddulni a hagyományok nyűgétől és saját gondolkodása, tanulmányai és művészi egyénisége segítségével épít fel egy teljesen eredeti, helyes alakítást. Bizunk a Nemzeti Színház igazgatójának bölcs előrelátásában és reméljük, hogy Tóvölgyi Margittal rövid idő alatt aláírta a szerződést.”

A „Budapesti Hírlap”-ban Alexander Bernát így ír a vendégszerepléséről.

„Gyönyörű a hangja és 6 mégis oly módon bánik vele, oly kevéssé figyeltatja, hogy örömtűnk zavartalan marad. Azután ez a hang oly meleg, oly szívre szóló, hogy azonnal megejteli vele a hallgatót. A szerep benső hangjai, bánatos fordulatok oly igazak, őszinték voltak, az arcjáték oly hiven tükrözte a benső indulatot, hogy a művésznő, főleg Erzsébettel való nagy jelenetében rendkívüli hatást tett a közönségre. Itt stílusban, kivitelben egyéni és kiváló volt. A nélkül hogy árnyalatokat hajlászott volna, változatos, benső és természetes volt, új módon éreztette velünk az alakot, teljesen uralkodott magán és rendelkezett művészi eszközeivel. Mégis azt hisszük, hogy nem a nagy tragikai szerepek felelnek meg legjobban tehetségének. A végső nagy kitörésben elvesztí művészi mérsékletét és mégsem elég erős, hangja tompa lesz, szava kevéssé érthető. Az érzelmek középső skálájában azonban kitűnő egyéniséggel és nagy művészi értelmiséggel. Azt hisszük hogy jó környezetben, nagy földadatok elé állítva, egy kiváló művésznővé fejlődhetik. Modern szerepeket kell játszania, benső karaktereket, erős lelki rázkódásokat, melyek nem kívánnak meg hatalmas, nagy kitöréseket. Ugy látszik, elsőrangú színésznek drága érce rejlik benne, melyet esiszolni és foglalni kellene. A közönség kivételése módon tűntette ki és a harmadik fölvonás után számtalanszor kitapsolta.

Színházi műsor:

Vasárnap: Bob herceg. Fedák Sári bucsuföltepte.
Hétfő: Nincs előadás.
Kedd: Napoleon öcsém. Leövey L. m. v.
Szerda: Orpheus az alvilágban. Leövey L. m. v.
Csütörtök: A drótos tót.
Péntek: Az órnagy ur. 1-őr.
Sombat: Az órnagy ur.
Vasárnap: Az órnagy ur.
Hétfő: Az órnagy ur.

IRODALOM.

+ Filléres könyvtár. Singer és Wolfner tagadhatatlanul a legagilisabb s leggyesebb magyar könyvkiadó. Egyik derék vállaata s szebbnél szebb, jobbnál jobb könyvek gyűjteménye a Filléres Könyvtár. A magyar ifjúságnak és gyermekvilágnak valóságos kincses háza. Gyönyörű mesék, életből vett igaz történetek, hazafias elbeszélések, ismeretterjesztő olvasmányok, versek, regék, mondák stb. változatjakkal egymást benne szép sorjában. A sziv is, az elme is megtalálja benne a magét. Olcsó is nagyon. Egy-egy kötet ára csak ötven fillér, hogy a szegényebb gyermek is hozzá juthasson. A tanító, szülők ilyenkor, évszáz vizsgálatok alkalmával nagyobb örömet nem szerezhetnek a gyermekeknek, mintha a Filléres Könyvtár kötetivel jutalmazták meg szorgalmukat, előhaladásukat. A gyermekek, a kinek megakarított fillérei vannak, okosabbat nem tehetnek, mintha a Filléres könyv-

tár köteteit szerzik meg maguknak lassacskán olvasmányul a szünetőre. Most újra megjelent egy csomó könyv a javából. A legjelesebb írók írták. A megjelent legújabb könyvek ezek: Sebők Zsigmond: Kossuth Lajos. Egri György: Mátyás király. Brumovszky Rezső: Találós mesék. Egri György: Történetek az egri váról. Gárdonyi Géza: Nevett könyv. A zöld erszény. Emlékezetes napok a magyar történelemből. Thirring Gusztáv: Apró történetek. Andrássy Lidike: Aranyvirág. Csera király írdeákja. Tábori Róbert: Dezsőke pályát cserél. Sebők Zsigmond: Városi cica falun. Krúdy Gyula: A komáromi fiú. Sas Ede: A hol a gólya fészkel. Tábori Róbert: Szatropa Janó. Lengyel Laura: Egy kis diák levelei. A kis Zsolnay László és más történetek. Lehet közölök válogatni. Szébbnél szebb, jobbnál jobb könyvek.

Táviratok

—Fővárosi és vidéki tudósítóinktól.

Pietreich hadügyminiszter a hadseregéről.

Budapest, június 6. (Érk. 11 ó.) A „Magyar Szó” egyik munkatársa meginterveolta Pietreich hadügyminisztert a katonai kérdésekről. Arra a kérdésre, hogy van-e tudomása a közös hadsereget ellenségtől tekintő magyarországi hangulatról, Pietreich azt felelte, hogy csak elméletileg van erről tudomása, vitákból, lapokból. Gyakorlatilag ennek az ellenkezőjét tapasztalta, mert képtelenségnek tartja, hogy amidőn néphadsereg intézményében élünk, a hadsereg a nép ellensége legyen, más részt tapasztalta azt is, hogy a magyarok szeretik a hadsereget. Meggyőződött arról akkor, midőn két évvel ezelőtt Erdélyben járt és a társadalom minden rétege oly szeretettel fogadta, hogy maguk között a tisztok mondogatták:

„Ha a monarchiát valahonnan veszély fenyegeti, boldogok leszünk abban a tudatban, hogy ugy Ausztriában, mint Magyarországon, a népesség minden rétege együtt lesz.”

Szó esett a beszélgetésben a nemzeti vívmányokról is. A hadügyminiszter erre vonatkozólag a következőket mondotta:

Felgátsunk az, hogy a hadsereg csupán eszköz, a két állam védelmére. A jelvények és katonai intézmények nem politikaiak, azok nem is osztrák jelvények, hanem a legfőbb hadur jelvényei.

A német vezényleti nyelv tisztán technikai és célszerűségi berendezés, és hogy magyar ezredeket idegen tiszték vezénylik, annak oka az, hogy **nincs elég magyar tiszt.** Nagyon szívesen látnók a magyar tiszteket tömegesebben körünkben. Lépjenek a magyar ifjak a katonai pályára, szívesen felállítják a szükséges intézeteket is. Ne higgyék azt, hogy a közös hadsereg idegen tisztjei, magyarellenesek. Ha ellentétek előfordulnak, azok tisztán személyes jellegűek. Mi készek vagyunk minden percben meghalni a magyarok érdekei ér.

Arra a kérdésre, hogy mit tenne a hadvezetőség, hogy ha az ujongutalék az utolsó pillanatig sem lenne megszavazva, Pietreich azt felelte:

Ne felejtjük el, hogy a parallel törvény Ausztriában már szentesítve van és így óriási és súlyos nehézségek előtt állunk. Nem avatkozom a pártusákba, de mindenkinek tudnia kell, hogy a hadsereg gyengítése a hazát érinti. Az ellenzék hazafias kötelezettség teljesítene — jelentette ki a hadügyminiszter ur — ha az egy évi ujongutalékot megadná és álláspontját majd a véderő-javaslatoknál igyekezne érvényesíteni.

Végül helyeselte Szemerének a céllövészetre vonatkozó kezdeményezését.

A dobrai választás.

Déva, június 6. (Érkezett 11 órákor.) A választás a dobrai kerületben rendkívül izgatottnak jelentkezik. A tegnapi küldött két század gyalogságot két új csendőrszakszszal megerősítették. A három jelöltre: Farkas Béla szabadelvű pártira, Muntean Aurél pártionkivűlre és Vlad Aurél nemzetiűsűre két szavazóhelyen szavaznak. Kilenc órákor, a szavazás kezdetén már türelmetlenül zajongtak a Vlad-párti románok. Ők kezdték a szavazást. Délelőtt tíz órákor Farkasnak 19, Vladnak 87, Munteannak 11 szavazata volt.

A pápa beteg.

Budapest, június 6. (Érk. 11 ó.) Rómából jelentik: A pápa nagyon gyöngéledik, ereje fogyófélben van. Béhurítja miatt nem eszik semmit, közvetlen veszély azonban még nincs.

A bolgár ügyvivő visszahívása.

Budapest, június 6. (Érk. 11 ó.) Szófiából jelentik: Tomianov bécsi bolgár ügyvivőt ma táviratilag visszarendelték Szófiába.

Hajsza a postatolvaj után.

Budapest, június 6. (Érk. 11 ó.) A „Pester Lloyd”-nak jelentik, hogy Micsinait Gödöllőn elfogták. A hír még megerősítésre szorul.

A horvát zavargások.

Laibachból jelentik. A rendőrség tegnap lefoglalt egy ládát, a melyben mindenféle horvát lázító iratok voltak.

Valószínű, hogy most már kiderül, hogy kicsoda szerzője a lázító iratoknak.

Riuméből jelentik. Az a hír, hogy itten két horvát lakost agyonverték, nem felel meg a valóságnak. Egy korcsmai verekedésnél, amelyet a horvátok rendeztek maguk között, egy horvát munkás megsebesült de nem életveszélyesen.

Zágrábból jelentik. Lipnowicában az este a horvát zavargók felgyújtották a közhégházat, ahol 4000 korona papirpézn beletgett. A tettesek még nem kerültek kézre.

Hét ember halála.

Sopron, jun. 6. (Érk. 12 ó.) A nagy viharban Holling község teljesen leégett. Száz ház leégett, a katolikus templom is elpusztult. Egy öreg asszony és hat gyermek a tűzben bennégett.

Budapesti gabonatözsde.

Jegyzetelt:

Buza máj.....	7.56—43
Rozs máj.....	66.5—66
Zab máj.....	5.50—51
Tengeri májusra.....	6.39—40
Tengeri júliusra.....	

MULATSÁGOK.

Mulatságok sorrendje:

Június	7. Hivatalsszolgák majálisa.
„	10. Unitárius kollégium majálisa.
„	14. A szabómunkások nyári táncvigalma.
„	28. Iparos aggenház majálisa.
Július	4. Kárpitos segédek majálisa.
„	5. Népiünnepély majális.
„	12. Könyvnyomdászok nyári táncvigalma.
„	Az összes majálisok a Lövöldében lesznek megtartva.

SZERKESZTŐI ÜZENET.

B. A. Szamosújvár. Express tudósítást kérünk a mai Rákóczi-ünnepélyről, de úgy, hogy az még a mai napon meg is érkezék.

„Ujság.”

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre.....	24 korona
Fél évre.....	12 „
Negyed évre.....	6 „
Egy hónapra.....	2 „

Mutatvány-számot kívánatra 8 napig ingyen küldünk.

Felelős szerkesztő:

Dr. PAPP JÓZSEF.
Laptulajdonos:
GOMBOS FERENCZ.

NYILTTÉR*.

Pályázati hirdetés.

A kolozsvári „Mária Valéria”-egylet pályázatot hirdet folyó év szeptember 1-jén elfoglalandó tanítóőri állomásra, egy próba évre. Fizetése: teljes ellátás és 300 korona fizetés — két heti szabadság évenként. Köteleessége a 6. osztályban minden tantárgyat tanítani és az árvák felügyeletében az árvanyának segédkezni. A pályázatok június 20-áig beküldendők, bizonyítvánnyal ellátva, Szász Buzakosné alelnökhöz (Petőfi-utca 12. sz.) 2528. 3 - 3

Árverési hirdetemény.

Ezenel közhírré teszi alólt igazgatóság, hogy az Erdélyi Magyar Jelzalog Hitelbank Részvény-Társaság Zálogostályánál elzalogosított s 1903. márczius hó végéig lejárt és még ki nem váltott tárgyak nyílt árverésen el fognak adni és pedig:

ruhanemlék, háziesszközök, áruk stb. árverése lesz folyó évi június hó 9-én, kedden;

arany-, ezüstneműek, ékszerek stb. árverése lesz folyó évi június hó 9-én, kedden.

Az árverések az intézet emeleti helyiségeiben mindig délután 2 órakor kezdődnek.

A zálogtárgy tulajdonosa fel van jogosítva az eladásra kitett tárgyat az árverés kezdete előtt még kiváltani, a már eladott tárgyakból a bejött többlet őt illeti.

A vevő tartozik a vételért rögtön lefizetni és a tárgyat elviteitni.

Kolozsvárt, június hó.

Erdélyi Magyar Jelzalog Hitelbank
Részvény-Társaság Igazgatósága.

309-1903.
végrh. szám.

Árverési hirdetemény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszéknek 1903. évi 2314. számú végzése következtében dr. ifj. Sipos Gábor kolozsvári ügyvéd által képviselt a Kolozsvármegyei Takarékpénztár részvénytársaság javára Léb Bailla Salamon Márton és Daskel Samu ellen 90 korona s jár. erejéig 1903. évi április hó 27-én fogantatott kielégítési végrehajtás uján le- és felülfoglalt és 679 kor. 50 fillérre becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, eke, kocsi, szánka, malacok, egy felöltő, ág és asztal, takarók, szék, egy elszállítható lengő kas, tűzifa, óra, varrógép, szűszék, hordók, szőnyeg, üzleti állványok, áruló asztal, mérlegláda és egyéb nyilvános árverésen eladandók.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbírósa 1903. évi V. 2571. számú végzése folytán 90 korona tökétkövetelés, ennek 1902. évi december hó 12-ik napjától járó 6% kamatai, 1/3-át már megállapított költségek erejéig Babuczon Salamon Mártonnál, Solyomkón Daskel Samu és Léb Bailla Salamon Smilnénél leendő eszközölésére 1903. évi június hó 9-ik napjának déli-eltől 10 óra és a következő órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel bivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legutóbbet ígérőnek, szükség esetén bacsáron alól is el fognak adni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

2531 1-1
Kelt Kolozsvárt, 1903. évi május hó 23. napján.

Dupschek Ignác,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 782-1903.
tkvi.

Árverési hirdeteményi kivonat.

A kolozsvári kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Kolozsvármegyei Takarékpénztár részvénytársaság végrehajtónak Jeremiás Márton és neje szül. Máté Róza kolozsvári lakosok elleni 3000 kor. töké és jár. ezenel csatlakoztatott

Deutsch József

férfi-ruha áruház Kolozsvárt,
Mátyás király-tér 30. sz. alatt.

Férfi-, fiu- és gyermekruhák a legelőnyösebb árak mellett szerezhetők be!

Balázs Gergelynek 200 kor. töké és jár. és a Kolozsvári gazdák hitelszövetkezetének csak Jeremiás Márton elleni 118 kor. töké és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést elrendelte a Kolozsvár városi kir. járásbírósa területén levő Kolozsvár városban és határában fekvő és a mindkét végrehajtást szenvedő felet egyenlő arányban megillető kolozsvári 1186. sz. tükben A + 6. rdsz. 3367/2. és 3368/2. hrsz. ingatlanra 1886. sz. tükben A + 6. rdsz. A + 7. rdsz. 6670/2. hrsz. ingatlanra 1886. sz. tükben A + 6. rdsz. A + 8. rdsz. 7052/2. és 7053/2. hrsz. alatti egész ingatlanra 883 kor. becsértékben; A + 9. rdsz. 9908/1. és 9909/1. hrsz. alatti ingatlanra 457 kor. becsértékben; de az összes ingatlanokra az öv. Jeremiás Pálné javára C. S. alatt bekebebe ett életfogytiglani haszonélvezeti jog fentartásával, mint ezenel megállapított kikiáltási árban és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1903. évi július hó 9-ik napján d. e. 10 órakor a helybeli igazságügyi palotában (Hovvéd-utca (földszint) 64. sz. szobájában) megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adni.

Árverési szándékozók tartoznak az ingatlanok becsértékének 10%-át bántapénzzel készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyi miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bántapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismer-venyt átszolgáltatni.

Kolozsvárt, 1903. évi február hó 9-én.
A kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság.

Ádám,

kir. törvényszéki bír.

2530 1-1

Siberia ruhákat

Síjál minden alaku ki-
vitelben, a legjobb
anyag, a legjobb sza-
bás, a legjobb munkával
mérsékelt árakban

NEUMANN M.
Kolozsvár
cs. és kir. udv. szállító
Mátyás király-tér
Árjegyzéket küldök!

Rabipar-vállalat

Kolozsvárt.

Elvállal

kefekötést, asztalos munkát, virágkaró
készítést, nád és székfonást, szalmafonási

✦ munkát mesés olcsó árban. ✦

Száraz, jó anyag és pontos, szolid
munkáért felelősséget vállal!

Minden e szakmákba vágó megren-
delést kérünk fenti címre a kir. ügyész-
ség fogházában feladni — **Farkas-utca** —
a hol bővebb felvilágosítással készséggel
szolgál a

2524 3-15

Rabipar-vállalat.

Uj! Bioscop! Uj!

✦ Kunyadi-téren, az ügető körhinta mellett. ✦

Beszélő éneklő előkép.

E műsor június 7-én.

Kiemelendő:

Bikaviadal Madridban.

A n. é. közönség szíves pártfogását kéri

Narten György, tulajdonos.

Mérték szerinti megrendelésekre
Segujabb Hazai és Külföldi

Szövetekből nagy választék!!
* Figyelmes és kitűnő munka! *

AZ
ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET
VÉDNÖKSÉGE ALATT ÁLLÓ
ERDÉLYI KERESKEDELMI TÁRSASÁG.

Irodája: Kolozsvár, Petőfi-utca 1. szám, földszint. Telefon: 158. szám. Le-
velezési: „Erdélyi Kereskedelmi Társaság,” Kolozsvár, Petőfi-u. 7. szám. Sür-
gőnyelv: „Erdélyi Gazda, Kolozsvár.”

Felkéri az erdélyi állattenyésztő
birtokos gazdákat, hogy **eladó** haszon-
állataik (igás ökör, borjú stb.) minőségét
és mennyiségét hozzá **sürgősen bejelen-
teni szíveskedjenek**, mivel a királyhágón
..... túli uradalmak részéről
**a vételre rendkívül sok megbízás
érkezett.**

Arató- és kaszálógépek, szénagyújtók, cséplő-
gépek és ekék, valamint ponyvák, zsákok és
olajok stb. legutányosabb és legmegbiz-
o o hatóbb beszerzési forrása. o o

Kolozsvárt, Szentegyház-utca 1/a.
2532 1-*

(Róm. kath. bérpalota.)

Világ-Panoráma

kitűntetve 36 arany- ezüst és bronz-éremmel.
Photoplasztikai körntázások. Az egész világ a maga valóságában.
1903. június 7-től június 13-ig.

Pompás sorozat. A gyönyörű

RIVIERA
Cannes, Nizza, Monte-Carlo, Monaco sat.

Sürgős belépésre kere-
sek egy románul
is beszélő xxx

2529 1-2 okl. vagy nem okl.

gyógyszerész segédet.

Papp János gyógyszerész
Nagy-Enyeden.

Olesó áraink kizárnak minden versenyt!

Tartós női bőrczipő strapára Párja Ft. 2.25	Erős női fűzős czipő Párja Ft. 2.90	Kiváló jó női gombos czipő Párja Ft. 3.50
Elegáns női fél czipő fekete és barna Párja Ft. 2.—	Divatos női kereszt-csattos fekete és barna Ft. 2.25 feljebb	Kényelmes női utcai bőrczipő Párja Ft. 1.30
Divatos szürke női fél czipő Párja Ft. 2.50	Kneip Sandal minden nagyságban barna bőr leg- olesóbb árban.	Női, férfi és gyermek szürke Drill félczipő 65 kr. feljebb

HONI IPAR

Kivánatra árjegyzéket
ingyen és bérmentve!

Tartós férfi vixbőr betétes strapára Párja Ft. 2.40	Bakancsok nagyon tartós minőségben Párja Ft. 2.90	Elegáns férfi vixbőrű fűzős czipő Párja Ft. 3.—
Divatos barna borjú bőr férfi fűzős czipő Párja Ft. 4.50	Tartós vix férfi fél czipő Párja Ft. 2.50	Tartós fiú cugos cipő Párja Ft. 2.25 felj.
Divatos fiú fűzős cipő strapára Párja 2-től felj.	Gyermek fűzős bőrczipő Párja 90 kr. feljebb	Gyermek gombos bőrcipő Párja Ft. 1.— feljebb

Világrendszerű
„GOODYEAR”
czipők
elegáns kivitelben.

„TURUL”

czipőgyár részvénytársaság
raktára Mátyás király-tér 12.

15000 pár czipő
készül hetenként
a gyár telepén
TEMESVAROTT.